

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Jendrassik Ernő meghalt

Forrás:

Budapesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1924. XI. 22
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Jendrassik, Ernő

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX

Jendrassik Ernő meghalt.

Ma reggel hat órakor meghalt Jendrassik Ernő Dr., a budapesti Pázmán Péter Tudományegyetem professzora, a magyar orvostudomány egyik külföldön is nagyrabecsült büszkesége. Halála váratlanul következett be, folytonos tevékenységben, eredményes munkában eltöltött életének szívszélhűdés vetett hirtelen végét.

Jendrassik Ernő — a ki Kolozsvár szülöttje volt — az univerzális tudású és a haladó korrall együtt haladó tudósok közé tartozott. Nemcsak szaktudománya érdekelté, hanem a természettudományoknak ugyszólván valamennyi ágazata, s e mellett a kultúra iránt fogékony lelke az irodalom, a szépművészet, de leginkább a zeneművészet tereimében kereste — és meg is találta — kielégülését.

A sokfelé ágazó orvostudományban az idegkörtan problémái felé fordult már kora ifjúságában a legnagyobb érdeklődéssel. A Párisban, Charcot professzor mellett végzett tanulmányai végleg ebbe az irányba terelték buvárkodó szellemét, a mely hamarosan jelentkezett értékes megfigyelések s a külföldi szakkörökben is elismerésre talált dolgozatok alakjában. Munkássága nem mozgott csupán az idegkörtan körében, hanem az általános belgyógyászat, az élettan és a gyógyszer-tan tudománya is hivatott művelőre talált benne. Speciális szaktudásának hirdetője számos közleménye, a melyek csaknem valamennyi európai nyelvre lefordítva hirdetik a világnak a magyar intellektus kiválóságát. Az orvostudomány összességében való otthonossága kiviláglik az 1910-ben megjelent *A belorvostan tankönyve* című kézikönyvből, mellyel a magyar orvosnevelésnek tett nagy szolgálatot.

Jendrassik Ernőt szorgalommal és munkakedvvel párosult szaktudása gyorsan vitte fölfelé a tudományos érvényesülés lépcsőfokain. 1887-ben az idegkörtan magántanára, 1893-ban ugyanennek a tárgynak rendkívüli tanára lett a budapesti egyetemen. 1903-ban kapta meg az idegkörtan rendes ta-

nári katedráját, 1908-ban pedig a belgyógyászatnak professzora és a II. számú belgyógyászati klinika igazgatója lett, s klinikáját rövid idő alatt világhírűvé fejlesztette, mint kórházat és mint tudományos kutató-intézetet egyaránt. A Tudományos Akadémia 1898-ban választotta levelező, 1918-ban pedig rendes tagjai sorába.

Jendrassik Ernő érdeklődését és munkaerejét nem merítette ki a szünetnélkül való tudományos buvárkodás és gyógyító-orvos fárasztó munkája. Emberbaráti szívének és erős szociális érzésének sarkalására időt szakított magának az orvostársadalom szervezésére is. Ez irányú tevékenységét hirdeti az *Országos Orvosszövetség* és az *Orvosi Nyugdíj-egyesület*, mindkettőnek Jendrassik volt a megalapítója és éltető lelke.

A kitünő magyar orvosprofesszort felesége és öccse, Jendrassik Jenő festőművész gyászolja, de **fájdalmas részvétellel vesz részt a gyászban az egész**

magyar orvostársadalom, az egyetem, az Akadémia és hálás betegek, a kiket Jendrassik Ernő tudománya és emberbaráti jó tanácsai vezettek vissza az életbe. Temetése pénteken délelőtt 11 órakor lesz a kerepesi-temető halottasházából.

Székesfővárosi hazinyomda 1922